

THẤY KHÔNG

1994. Tặng học sinh khuyết tật

Em đứng trước tôi
Nguyên vẹn một hình hài
Lạc loài tội nghiệp
Một xác thân cả đời oan thế
Không trọn cho em ước muốn ban đầu
Em đi tìm chi suốt cuộc bể dâu
Một ước muốn bình thường
trong xác thân khuyết tật

Cả đời đã mất
Đổ vỡ lạc loài
Em đi tìm lại em
Dẫu biết chẳng thấy gì trọn vẹn
Tôi gọi em
Mà nghiêng ngã lòng mình
Trò khuyết tật
Học sinh mù
Cả trường mù học sáng

Em đi tìm chi trắng mộng trần gian
Cuối đất cùng trời có thấy được không

Tôi đứng bên em
Đâu trước
Đâu sau
Đâu ràng
Đâu buộc

May sao em còn có trái tim
Nên vẫn tin
Còn hiểu được trần gian.